U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Petra Průchy, JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně: **L. K.**, zast. opatrovnicí B. S., vedoucí soudní kanceláře Krajského soudu v Brně, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 11. 2005, č. j. 55 Az 14/2005 – 22,

t a k t o :

I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 30. 11. 2005, č. j. 55 Az 14/2005 – 22, zamítl žalobu žalobkyně podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 12. 2004, č. j. OAM-3385/VL-10-ZA07-2004, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaného nebyl žalobkyni udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Žalovaný současně vyslovil, že se na žalobkyni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 zákona o azylu. Krajský soud dospěl v odůvodnění rozsudku k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto usnesení podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas kasační stížnost a požádala o přiznání odkladného účinku podle ustanovení § 107 s. ř. s. Namítala porušení ustanovení § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 34 odst. 1 a § 46 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů. Poukázala na rozsudky Evropského soudu pro lidská práva ve věcech C. V. a V. a odkázala na čl. 53 Příručky pro uprchlíky.

Stěžovatelka požádala o ustanovení zástupce z řad advokátů a navrhla, aby byl rozsudek krajského soudu zrušen a věc byla tomuto soudu vrácena k dalšímu řízení.

Krajský soud v Brně přípisem ze dne 17. 2. 2006, č. j. 55 Az 14/2005 – 34, stěžovatelku vyzval k vyplnění a vrácení formuláře potvrzení o osobních majetkových a výdělkových poměrech. Tento přípis byl stěžovatelce doručován na adresu P. s. Z. u B., H. 514, avšak byl krajskému soudu vrácen jako nedoručený.

Krajský soud v Brně následně zjišťoval místo pobytu stěžovatelky. Z evidence žalovaného vyplynulo, že stěžovatelka dne 8. 2. 2006 opustila P. s. Z. u B. a její další pobyt není znám. Podle sdělení Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie ze dne 8. 3. 2006, č. j. SCPP-16-85/E2-2006, je poslední adresou pobytu stěžovatelky P. s. Z. u B., které stěžovatelka opustila a její současné místo pobytu není známo.

Krajský soud v Brně poté usnesením ze dne 15. 3. 2006, č. j. 55 Az 14/2005 – 41, ustanovil stěžovatelce opatrovnicí pro řízení o kasační stížnosti paní B. S., vedoucí soudní kanceláře Krajského soudu v Brně.

Krajský soud v Brně následně usnesením ze dne 2. 5. 2006, č. j. 55 Az 14/2005 – 44, vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení odstranila nedostatek svého podání spočívající v tom, že stěžovatelka není zastoupena advokátem. Současně stěžovateku poučil o tom, že nebude-li této výzvě ve lhůtě vyhověno, nezbude soudu, než kasační stížnost odmítnout. Usnesení bylo doručeno opatrovnici stěžovatelky dne 12. 5. 2006.

Dne 1. 6. 2006 byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle ustanovení § 33 písm. e) zákona o azylu, soud řízení zastaví, jestliže žadatel o udělení azylu (žalobce, zde stěžovatelka) se nezdržuje v místě hlášeného pobytu a jeho změnu soudu neoznámil.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že podle zjištění krajského soudu není místo pobytu stěžovatelky na území České republiky známo a je zřejmé, že se stěžovatelka nezdržuje v místě hlášeného pobytu (P. s. Z. u B.), přičemž z obsahu soudního spisu vyplývá, že změnu místa pobytu krajskému soudu, ani Nejvyššímu správnímu soudu neoznámila.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k jednoznačnému závěru, že byly naplněny zákonné podmínky ustanovení § 33 písm. e) zákona o azylu, a proto v souladu s ustanovením § 47 písm. c) s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona, řízení o kasační stížnosti zastavil.

Za této procesní situace, kdy bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, se Nejvyšší správní soud již nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 a ustanovení § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo n náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. července 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu